

صحيفة الحسين عليه السلام

[35] آغاز شد ومخفيا نه به تجهيز وجمع آوری نفرات می پرداختند، تا آنکه شب جمعه

پنجم ربيع الثاني سال شصت و پنج هجري فرا رسید، در آن شب به سوی تربت پاک امام حرکت کردند وهنگامیکه به کنار قبر آن حضرت رسیدند گفتند: پروردگارا ما فرزند پیامبر را یاری نکردیم گناهان گذشته ما را بیامرز و توبه ما را بپذیر، به روح حسین ویاران راستین وشهید او رحمت فرست، ما شهادت می دهیم که بر همان عقیده هستیم که حسین بر سر آن کشته شد، پروردگارا اگر گناهان ما را نیامرزی وبه دیده رحم وعطوفت به ما ننگری زیانکار وبدبخت خواهیم بود. پس از پایان این صحنه شورانگیز به سمت شام حرکت کردند ودر سرزمینی به نام " عين الوردة " با سپاه شام روبرو شدند وپس از سه روز نبرد سخت سرانجام شکست خورده وجز عده کمی از آنان بقیه به شهادت رسیدند. دومین جنبشی که به خونخواهی امام به انجام رسید انقلاب مختار بود، اوابتدا بخاطر همکاری با مسلم بن عقيل به زندان افتاد، سپس با وساطت از زندان آزاد شد، وبا شعار " يا لثارات الحسين " دست به انقلاب زد، مختار قاتلان امام را سخت مورد تعقيب قرار داد وبه هلاکت افکند، بطوری که طرف يك روز دويست وهشتاد نفر از آنان را کشت وخانه هاي سران جنایتکار فراری را ویران ساخت. البته تنها این دو جنبش از انقلاب امام سرچشمه نگرفتند، بلکه در تاریخ انقلابهای بسیاری را می توان یافت که از آن نشأت گرفته است، حتی بنی عباس انقلابشان را بر علیه بنی امیه بعنوان انتقام از خون آن حضرت قلمداد می کردند.
